

Második éve pusztít az aszály, 1946

Magyarország mezőgazdasági állam, és az aratás minden esztendőben nagyon fontos mozzanata volt közigazdasági életünknek. De soha akkora várakozással nem tekintett az aratás elé a magyar nép, mint 1946-ban. Az aratástól várta mindenki a szűkre szabott élelmiszerfejadagok felemelését, az éhezésnek és a nélkülözésnek a megszűnését. Egy bőséges aratás végét vetette volna Magyarországon az általános nyomornak. Sajnos nem volt jó aratásunk. A második esztendőben szakadt az országra a mindent elpusztító szárazság. A Duna völgyének szerencsétlen klímája ezekben az esztendőkben tombolta ki magát a legjobban. Amikor a legnagyobb szüksége lett volna a háború sújtotta népeknek a bő termésre, akkor jöttek a legrosszabb esztendők. Magyarország fő terménye a búza. Nem termett annyi búzája az országnak 1946-ban, amennyit más években maga a mezőgazdaság felhasznált. Egyéb terményekben még rosszabb volt az eredmény.

Nagy Ferenc: Küzdelem a vasfüggöny mögött. 1-2. kötet. Budapest, Európa, 1990. 338.